

ZÁKLAD KŘESŤANSKÉ VÍRY

(Krnov, 4.5.2025)

I.čtení: evangelium podle Jana 10,1-15

II.čtení: I. epištola Petrova 2,21-25

Před pár lety Česko navštívil nejznámější světový ateista, vědec Richard Dawkins. To je vědec – evolucionista, který má na svědomí několik důležitých objevů a ještě mnohem více teorií... Mimo jiné je až skoro agresivním odpíračem víry v Boha a náboženství.

Vyšel s ním tenkrát obšírný rozhovor. Je to člověk, kterého mnoho křesťanů odsuzuje – pro jeho aktivní antivíru. Zajímavé je, že z rozhovoru vyplynulo, že ve skutečnosti tolik neodsuzuje víru nebo Boha, jako spíš nevzdělané až ignorantské křesťany, v čemž mu bohužel asi musíme někdy dát zapravdu...

Pod článkem na internetu byl tenkrát taky odkaz na starší rozhovor s jeho kolegou vědcem, oxfordským profesorem matematiky, který je pro změnu aktivní křesťan a velký obhájce víry z pozice rozumu a filozofie.

Bylo velmi zajímavé číst jejich názory. Oba to měli velmi promyšlené a dokázali odpovědět na mnoho složitých otázek. Ve výsledku mne ale přesvědčil spíš pan matematik – protože chápal limity lidského rozumu a to, že přírodní věda odpovídá na úplně jiné otázky než filozofie, teologie, natožpak víra.

Ve výsledku se ukázalo, že vlastně pan profesor ateista vlastně moc nechápe, o co v křesťanské víře jde.

To asi nijak zvlášť nepřekvapí u ateisty, který těžko může chápat smysl křesťanství.

Jenže – jsme na tom lépe? Víme my, o co jde v křesťanské víře? Co je základem naší křesťanské víry? Uměli byste to jednoduše a stručně vyjádřit?

Jeden z největších evangelických teologů minulého století Karl Barth, který sepsal metry knih na různá věroučná témata, prý na takovou otázku odpověděl slovy písničky: „Má Pán Ježíš, má mě rád“ A jako základní postoj křesťanské existence označil údiv.

Někdy hledáme složitá vysvětlení pro naši víru, někdy se až zamotáme do komplikovaných filozofických konstrukcí a výkladů. Nakonec stejně zjistíme, že základ naší víry je velice jednoduchý a jednoznačný.

Apoštol Petr to v epištole shrnuje: Kristus trpěl za nás, ve svém těle vzal naše hříchy na kříž, aby je tím zneškodnil, aby nás z nich uzdravil.

Proti všemu, co na nás útočí, proti protivenstvím zvenčí i proti pokušením a hříchu zevnitř, postavil se Ježíš jako dobrý Pastýř, který neopouští ani toho nejpobloudilejšího berana. Dobrý Pastýř, který pokládá svůj život za ovce.

„Bloudili jste jako ovce, ale nyní jste byli obráćeni k Pastýři a Strážci svých duší...”

Základ evangelia není vlastně tak složitý. Náš hřích vnesl do světa zlo, ale Kristus ho léčí jako mocný Uzdravitel. A my to uzdravení přijímáme vírou v Něj.

Někdy si říkám, proč je člověku tak těžké to pochopit a přijmout?

Myslím, že klíčové je slovo hřích – jen ten, kdo pochopí tíhu vlastního hříchu, může pochopit velikost Boží lásky a Ježíšovy oběti. Jen ten, kdo je ochoten přiznat (vyznat) svou vinu a přijmout odpuštění, zaplacené Kristovou obětí, může pochopit, o co jde v křesťanské víře.

Samozřejmě toto vykupitelské dílo má spoustu detailů a odstínů, které nelze vyjádřit pár slovy; takže je zcela v pořádku, když se snažíme co nejpřesněji a nejpodrobněji formulovat své vyznání víry. Je správné snažit se odpovědět na co nejvíc otázek.

Ale nakonec je stejně třeba se znovu vracet k nejjednoduššímu velikonočnímu vyznání:

Kristus zemřel za naše hříchy. Hotovo. Dokonáno.

Dál už je na každém z nás, jak se k tomu postavíme – jestli řekneme s vděčností: „Díky, Pane můj“ anebo jestli Jeho odpuštění odmítneme.

Pane Ježíši, zemřel jsi za naše viny,

Naše hříchy jsi přitloukl na kříž,

A my jsme tak vin zbavení.

Chválíme Tě za to.

Prosíme dej, ať se necháme Tvým odpuštěním

Proměnit od základů,

Ať milujeme Tebe, svého Boha,

I všechny bližní, které nám stavíš do cesty.

AMEN